

ĐỀ THI CUỐI HỌC KÌ 1 – ĐỀ 5**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 11****BỘ SÁCH: KẾT NỐI TRI THỨC****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIỂU (6,0 điểm)****Đọc đoạn trích sau:**

Lược dẫn: Trương Ba là một người làm vườn hiền lành, nho nhã, có tài đánh cờ, vì sự bất cẩn của Nam Tào mà phải chết. Đế Thích, một vị tiên cờ vốn thích chơi cờ với Trương Ba, đã cứu cho Trương Ba sống lại bằng cách nhập hồn Trương Ba vào xác anh hàng thịt mới qua đời. Đoạn trích dưới đây là màn đối thoại giữa Trương Ba với vợ, khi Trương Ba đã sống lại trong thân xác của anh hàng thịt.

Hồn Trương Ba: Như vậy thì suốt nữa là tôi chết hẳn bà nhỉ?

Vợ Trương Ba: May mà có ông Đế Thích...

Hồn Trương Ba: Kinh thật! Chết hẳn không được sống nữa! (Ngẫm nghĩ). Ai bảo không sợ chết là nói khoác, chứ tôi, tôi sợ lắm. Cứ nghĩ đáng nhẽ mình... là lại sợ. May quá, mình lại được sống, lại được đi lại, làm lụng, trông thấy mặt trời, được ăn những trái cây trong vườn, ngửi mùi hoa ngâu, hoa lý trước thềm, uống nước chè tươi bà nấu... Lại được bên bà, nhìn thấy bà... Sống, thật là lý thú!

Vợ Trương Ba (Rụt rè): Nhưng...nhưng... ông đã...

Hồn Trương Ba: Đã khác hẳn trước, phải không? (Rầu rĩ). Bà đã quen hình vóc này của tôi chưa?

Vợ Trương Ba: Đã gần một tháng, cũng... cũng quen dần ông ạ!

Hồn Trương Ba: Vậy là sao... Tôi vẫn chưa quen được! Cái thân xác có phải bộ quần áo đâu mà dễ quen, dễ đổi. Có khi người ngoài nhìn vào còn dễ quen chứ chính bản thân mình thì... Đã gần một tháng, tôi là tôi mà cứ như không phải là tôi... Trước kia tôi đâu có biết anh hàng thịt này là ai... (Ngẫm nghĩ lại tay chân mình). Cái thân xác cũ của tôi, tôi mang đã năm mươi năm, chứ cái thân xác công kênh này... (Lắc đầu).

Vợ Trương Ba: Quen dần... nhưng mà... Lắm lúc không hiểu sao tôi vẫn nhớ tới hình vóc ông hôm qua, lại thương cho cái người nằm dưới đất ấy...

Hồn Trương Ba: Người nào? Dưới đất chỉ là cái xác... Thế mà bà bảo: Chỉ có cái hồn mới là đáng kể! Thân xác là kẻ khác nhưng hồn vẫn là mình cơ mà!

Vợ Trương Ba: Tôi hỏi thật, từ hôm mang thân anh hàng thịt, mình thấy trong người thế nào, có như xưa không?

Hồn Trương Ba: Tôi khỏi hẳn cái chứng đau lưng với bệnh hen suyễn. Người thấy khoẻ mạnh lắm. Anh hàng thịt này là người lực lưỡng to béo nhất chợ mà.

Vợ Trương Ba: Giờ một bữa ông ăn tám, chín bát cơm. Trước ông ăn yếu lắm. Mà giờ ông lại hay đòi uống rượu.

Hồn Trương Ba (Ngại ngùng): Chẳng hiểu tại sao. Chắc vì anh hàng thịt nghiện rượu. Xưa tôi ghét nhất cái thứ đó! Bây giờ tôi vẫn ghét, nhưng cái thân xác tôi mang đã quen với thói cũ của nó...

Vợ Trương Ba (Ngậm ngùi): Bây giờ ông trẻ hơn xưa đến hơn hai mươi tuổi, anh hàng thịt mới ngoài ba mươi mà... Ông sức vóc như thế, mắt ông còn tinh, tóc ông đen nhánh còn tôi đã già rồi, tôi đã là bà lão rồi...

Hồn Trương Ba: Kìa bà nó... Thì tôi có muốn thế đâu!

Vợ Trương Ba: Chiều qua ông lại sang nhà hàng thịt à?

Hồn Trương Ba: Bà vợ ông ta cứ sang đây! Bà ấy đã hiểu ra rằng tôi không phải là ông hàng thịt nhưng bà ấy vẫn khóc lóc, nài nỉ kêu rằng giờ bà ấy bơ vơ không nơi nương tựa, quán hàng thịt thà chẳng ai giúp cho! Bà ấy kể lể thảm quá, nghĩ cũng tội! Thôi chẳng gì mình cũng mượn thân xác chồng người ta, cũng phải sang đỡ đàn bà ấy ít việc nặng. Tôi lóng ngóng có biết mỗ lợn đâu, nhưng cũng phải đỡ đàn bà ấy một tay.

Vợ Trương Ba: Tính ông hay thương người, mà bà ấy cứ được đằng chân lân đằng đầu, mới đâu chỉ nói sang đây nhìn ông cho đỡ nhớ chồng, rồi lại lằng nhằng nhờ việc nợ kia! Mà nghe đâu người ta nói mụ ta cũng không phải người đứng đắn đâu!

Hồn Trương Ba: Ô kìa! Thì tôi có...

Vợ Trương Ba: Chồng mới chết, đã cứ sang rủ rê ông về nhà, chẳng phải không đứng đắn là gì? Phải mụ ta được cái có nhan sắc, người cứ phây phây ra, hai con mắt lúng la lúng liếng...

Hồn Trương Ba: Người ta thế nào liên quan gì đến tôi, bà rõ lẫn thẩn!

Vợ Trương Ba: Vâng, tôi lẫn thẩn, tôi già rồi mà...

Hồn Trương Ba: *Mình thật là... (Buồn bực). Xưa nay có bao giờ mình nói năng như vậy với tôi đâu!*

(Trích *Hồn Trương Ba, da hàng thịt*, Lưu Quang Vũ, in trong *Lưu Quang Vũ – Tuyển tập kịch*, Nxb Sân khấu, Hà Nội 1994)

Trả lời câu hỏi/ Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Xác định thể loại của văn bản trên.

- A. Bi kịch
- B. Hài kịch
- C. Chính kịch
- D. Xung đột kịch

Câu 2. Những nhân vật nào xuất hiện trong đoạn trích ?

- A. Hồn Trương Ba, Vợ Trương Ba
- B. Hồn Trương Ba, Vợ Trương Ba, Anh hàng thịt
- C. Hồn Trương Ba, Vợ Trương Ba, Đế Thích
- D. Hồn Trương Ba, Vợ Trương Ba, Đế Thích, Nam Tào.

Câu 3. Đây là lời chỉ dẫn sân khấu được sử dụng trong đoạn trích?

- A. Ngẫm nghĩ, rụt rè, rầu rĩ, lẩn thẩn, lắc đầu, ngại ngùng, ngậm ngùi, buồn rầu.
- B. Ngắm nghía lại tay chân mình, lắc đầu, ngại ngùng, , rụt rè, rầu rĩ.
- C. Rụt rè, rầu rĩ, ngắm nghía lại tay chân mình, lắc đầu, ngại ngùng, ngậm ngùi, buồn rầu, ô kìa, vâng, tôi lẩn thẩn, tôi già rồi mà...
- D. Ngẫm nghĩ, rụt rè, rầu rĩ, ngắm nghía lại tay chân mình, lắc đầu, ngại ngùng, ngậm ngùi, buồn rầu.

Câu 4. Câu thoại nào không thể hiện rõ đặc điểm của ngôn ngữ nói?

- A. Như vậy thì suýt nữa là tôi chết hẳn bà nhỉ?
- B. Thân xác là kẻ khác nhưng hồn vẫn là mình cơ mà!
- C. Đã gần một tháng, cũng... cũng quen dần ông ạ!
- D. Ông sức vóc như thế, mắt ông còn tinh, tóc ông đen nhánh còn tôi đã già rồi, tôi đã là bà lão rồi.

Câu 5. Trương Ba đã có những sự thay đổi gì khi sống trong thân xác của anh hàng thịt?

- A. Thay đổi về hình vóc, sức khỏe, nhân cách.

- B. Thay đổi về tính cách, thói quen.
- C. Thay đổi về tính cách, hình vóc, tâm tính, thói quen.
- D. Thay đổi về hình vóc, sức khoẻ, tâm tính, thói quen.

Câu 6. Đâu không phải là lí do khiến vợ Trương Ba không hoàn toàn vui khi Trương Ba sống lại trong thân xác anh hàng thịt?

- A. Trương Ba đã có những đổi khác so với trước kia
- B. Trương Ba trong thân xác anh hàng thịt trẻ hơn, còn vợ Trương Ba thì đã già
- C. Lo mình không thể tránh được cám dỗ trước thân xác anh hàng thịt.
- D. Lo sợ vợ anh hàng thịt quyến rũ Trương Ba.

Câu 7. Hai hình tượng hồn Trương Ba và xác anh hàng thịt trong đoạn trích được dùng để biểu tượng cho điều gì?

- A. Hồn Trương Ba biểu tượng cho những gì thuộc về đời sống tinh thần của con người. Xác anh hàng thịt biểu tượng cho những gì thuộc về nhu cầu bản năng của con người.
- B. Hồn Trương Ba là hình ảnh biểu tượng cho cái đẹp, cái thiện. Xác anh hàng thịt là hình ảnh biểu tượng cho những gì dơ bẩn, xấu xa.
- C. Hồn Trương Ba là hình ảnh biểu tượng cho ý chí, sự kiên trì. Xác anh hàng thịt là hình ảnh biểu tượng cho sự thô tục, bỉ ổi.
- D. Hồn Trương Ba là hình ảnh biểu tượng cho tâm hồn trong sạch, thanh cao, kiên định. Xác anh hàng thịt là hình ảnh biểu tượng cho sự thay đổi để thích nghi với môi trường sống.

Câu 8. Anh/chị có nhận xét gì về hoàn cảnh sống của Trương Ba trong đoạn trích?

Câu 9. Anh/chị có đồng tình với việc tác giả để hồn Trương Ba sống lại nhờ trong xác anh hàng thịt không? Vì sao?

Câu 10. Từ nội dung đoạn trích, anh/chị có suy nghĩ gì về sức mạnh của tiếng nói bản năng? (Viết khoảng 5 – 7 dòng)

II. VIẾT (5,0 điểm)

Anh/chị hãy viết bài văn nghị luận trình bày suy nghĩ của mình về vấn đề: Con người cần được sống là chính mình.

-----Hết-----

- Học sinh không được sử dụng tài liệu.
- Giám thị không giải thích gì thêm.